ANUL XXVI Nr. 143 — 4 pagini 400 LEI — Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P. T. T. Nr 84146 945 — Vineri 28 Iunie 1946

GAZETA SPORTURILOR

BIROURILE: Str. Ing. A. Saligny, 2 BUCUREȘTI

TELEFOANE: Direcția 6.13.65; Secretariat 5.91.86; Administrația 5.91.86; Tipografia 3.26.60

Apare sub conducerea unui comitet de direcție

ABONAMENTE 3 LUNI: Particulari 24.000; Autorități, instituții; Cluburi 54.000

PROPRIETAR S. A. „GAZETA SPORTURILOR" Administrator Delegat, Al. Iliescu Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282 938

DUBLA VICTORIE LA SOFIA

„Secretul victoriei? Plasamentul și jocul pe jos"

Cu autobuzul dela Giurgiu la București în mijlocul învingătorilor dela Sofia

O primire țără tiorile și discursurile trecutului și tocmai prin aceasta mai impresionantă

—Conducătorii și jucătorii bucureșteni își deapănă firul pretioaselor amintiri printre lanurile de grâu și porumb

Când vrei să 'ntâmpini o echipă selecționată victorioasă peste hotare, niciun sacrificiu nu-i de prisos chiar dacă e nevoe să renunți la câteva ore de somn. Și este neapărat nevoe ca plecarea să aibă loc dis-de-dimineață.

porumb cât statura unui om, pe lângă țăranii noștri trudiți dar plini de viață în fața recoltei care se anunță și pe lângă pitorești lor căruțe încărcate de unelte agricole, țărănci și nelipsiții sugari ce iau contact și se leagă cu glia dela vârsta timpurie.

Dela stânga: Mileff — „omul" lui Simatoc și Costoff, portarul — care au avut mult de furcă în mat chul de Duminică.

Astfel că cei șapte participanți ai prea matinalei excursii până la Giurgiu au fost nevoiți să deschidă ușile federației, să aibe un pic de emoție, să treacă peste micile dificultăți și să pornească spre Giurgiu într'o călătorie extrem de plăcută.

Plăcută și rapidă. Autobuzul ceferist gonea înghițind kilometrii după kilometrii, printre ogoarele încântătoare de grâu și

Apare Ferry-boatul...

Apoi o intrare vijelioasă în Giurgiu. Grăbeam să nu pierdem plecarea trenului spre București și pentru a prinde pe victorioșii dela Sofia în eventualitatea că ei au sosit la timp.

La gară am aflat că sunt încă la Rusciuk, deci ultimul nostru popas a fost în port.

Ferry-boat-ul nu venise dar se anunța, la început prin indicațiile Rusciukului, apoi prin profilul care se zărea pe Dunăre.

Minutele se scurgeau destul de greu deși ferry-boat-ul înainta rapid, spintecând apele bătrânei Dunăre. In sfârșit, un mic ocol și iată-l ancorat. Acum deosebim mai bine chipurile pline de fericire ale membrilor caravanei peste hotare după atâția ani.

Simplu, tacit, dar impresionant

N'a fost o primire solemnă, de amploare. Fără flori, fără discursuri, fără acea rigiditate a trecutului.

In schimb a fost cea mai impresionată primire care s'a făcut vreodată unei echipe selecționat: oamenii s'au înțeles din ochi, strângerile de mână au înlocuit falsele discursuri și îmbrățișări, inimile s'au apropiat spontan și s'au exprimat tacit.

Câteva cuvinte de bun sosit, câteva felicitări pe ici pe colo, numai.

Și-apoi, după plicticoasele formalități vamale, la lotul celor veniți în întâmpinare: d-nii Egon Horn, Stănescu, Bucur Bârsu, Emil Dobrescu, D. Stănescu, li s'au alăturat în autobuz membrii expediției.

«Chestia» cu coșul și 5-0

Firește, curiozitatea trebua să isbucnească. Fiecare avea de întrebbat ce a fost la Sofia fie asupra celor care s'au petrecut la București în lipsa lor.

Am isbutit noi să se impunem și încetinel, limbile s'au deslegat, ca și sacul amintirilor.

Mai întâi, au subliniat jucătorii că la Sofia, înainte de match, domnea un viguros optimism. De fapt, contactul cu această încredere l-au avut și nostri chiar la Giurgiu la plecare, unde motociclișții bubigari au ținut să cunoască portarul echipei noastre pentru a-l întreba... dacă și-a luat un coș cu el.

Firește, pentru a strânge goalurile pe cari i le vor marca înaintașii bulgari. La care Colea Vâlcov a răspuns prompt:

— „Nu cred că ne va fi neiesar coșul; dar în eventualitatea că da, atunci vom împrumuta coșul motociclișților bulgari" (aceștia, se știe, au fost învinși net la București).

Aceasta era încrederea care învăluia

(Continuare în pag. 3-a)

SIMATOC

la jocul cu București și la Sofia. Inainte de match se și dădea pronosticul: 5-0 pentru Sofia.

Pe teren, însă, luerurile s'au petrecut altfel și echipa care fusese cantonată timp de 2 săptămâni a pierdut. Pe merit și cu recunoaștere din partea bulgarilor.

ceeace nu se uită niciodată

Păstrează însă, învingătorii dela Sofia o amintire încă vie primirei extraordinare care le-a făcut-o prietenii noștri bulgari. O primire care nici prin vis nu le-a trecut. Atenții peste atenții din

AL. JANY va ataca recordul mondial pe 100 m. crawl

PARIS (Dela corespondentul nostru). — Alex. Jany, tânărul înnotător francez — are abia 17 ani — care a stabilit recent un nou record european pe 100 m. crawl realizând timpul de 56,7 s. intenționează să încerce, la toamnă, ameliorarea recordului mondial al acestei probe, deținut actualmente de americanul Allan Ford cu 55,9 sec. E. V.

Humis va fi nașul lui Mileff

Cu prilejul jocului Sofia — București, s'a legat o frumoasă prietenie între centrul nostru înaintaș Humis și interul bulgar Mileff. Cei doi jucători au stat mereu împreună iar la bonchetul care atvut loc la Hoiel Bulgaria, tovărășia lor a evenit mai trainică.

La un moment dat, Humis și Mileff s'au îmbrățișat și s'au sărutat. Secretul care a avut loc la Hotel Bulgaria, fost repede aflat.

Mileff se însoară foarte curând și l'a rugat pe „Cuștică" să-i fie naș.

Humis a acceptat și la data sorocită, a promis să fie la Sofia.

Iată cum un inter își găsește nașul într'un centru înaintaș.

Stăpânitorii aerului

Alexandru Lascu, campionul neînvins al săriturilor în apă

Un acrobat al trambulinei, în luptă pentru „saltul și jumătate șurub"

La 35 ani, campionul României mai este o vedetă

Cea mai expresivă formă a ariei vii în sport este — neîndoelnic — săritura în apă. Capitol integrat în natație fiindcă săritura se încheie în apă, specialitatetea se încadrează mai degrabă în acrobatica umană în aer deosebire de acroba ca mecanică a avionului.

ALEX. LASCU în „salt auerbach"

Corpul săritorului spintecă aerul cu mișcări grafoase și desenează în spațiu figuri complicate care cer studiu și îndemânare. Sborul acesta este un spectacol de mare ținută estetică și desigur că adevărații artiști al tranbulinei sunt rari căci puțini sunt aceia care își pot guverna mișcările atunci când corpul spintecă aerul în proecția de neînfrânat a unei scânduri elastice.

Un virtuos al trambulinei

Un adevărat as al specialității este ALEXANDRU LASCU, campionul necontestat al României. Etoul nostru și-a început cariera acum 16 ani, ca înnotător de sprint. Era vremea când săritorii României erau Eugen Dumitrescu, Puiu Pațac și Hans Krack. Se sărea pe o scândură tare sau prea elastică și nimeni nu avea pretenții uni exageate.

Sandu Lascu a prins gustul trambulinei când și-a luat sborul depe platforma superioară dela Kiseleff. Sărind dela 10 m. a simțit senzația aerului și a început să-și îndrepte mișcările după voia sa.

A sărit mai întâi «Săritura dreaptă» A pornit cu «saltcontra trambulinei», a făcut «echerul» și a ajuns la auerbach-salt». Bagajul a sporit cu saltul «șurub» și prin 1932 a început participarea în campionatele oficiale. Au

ART. VOGEL

(Continuare în pag. 3-a)

TREI CAMPIONI NAȚIONALI NE VORBESC DESPRE... PATRU RECORDURI ATLETICE

Zeno Dragomir, Victor Dumitrescu și Tălmaciu spun ce cred și... cred destule

De bine de rău, câteva performanțe mai răsărite au apărut și anul acesta în atletism. Ne-am bucurat la fiecare dintre ele și le-am dorit înmulțite. Cronometrele și ruleta nu sunt totdeauna de acord cu c[illegible] vrem și de aceea de foarte

TALMACIU

multe ori, recordurile durează.

Toamna se numără... «centimetri»

Pentru obișnuiții atletismului, tentativele de record la săritura cu prăjina au devenit banale.

Nu există concurs în care Eilhardt să nu fie amenințat și până acum, cu toate eforturile, stacheta s'a ridicat inutil peste 3.86.

Un autorizat reprezentant al probei Zeno Dragomir ne-a spus:

«In ceeace mă privește, poate la toamnă să dobor recordul.» Plec în vacanță acasă la Caransebeș și după «refacere» pot să mă gândesc la recorduri. Aș putea să fiu sigur că în Toamnă ating 3.90. Dar mai bine să vorbesc la Toamnă.

«Reintru la 15 Iulie.»

Victor Dumitrescu — actual triplu campion național — a fost nevoit să întrerupă antrenamentul din cauză de boală. Vindecat, Victor Dumitrescu a reluat lucrul de câteva zile și se pare că boala nu a lăsat prea multe urme. De fapt iată ce crede chiar el.

— «Imi pare rău că am lipsit atâta vreme din atletism. Până acum două recorduri erau doborâte. La 110 m. garduri și săritura în lungime eram convins că voiu bate recordul Reintru însă în jurul lui 15 Iulie. Și atunci — chiar de reintra va cădea un record.»

Și... Tălmaciu.

Poate că a mirat înfrângerea în ștafetă a lui Tălmaciu. Atât la 4 x 400 cât și la 800x400 x 200 x 1100. Tălmaciu a pierdut. Dar a găsit imediat explicația:

— Am început antrenamentul de puțină vreme. Nu am încă rezistența necesară. Peste puțin nu mă va mai bate nimeni în țară. Mai mult chiar. Tot curând voi bate recordul pe 1000 m. plat. Și — nu se știe — chiar la 800 m.

Oslo, Oslo!

Ce frumos e să vorbești de recorduri, când ai în față perspectiva unui campionat european. In orice caz, asta a început să pasioneze excepțional. Nu-i rău deloc.

Opt recorduri în campionatele de Haltere ale URSS.

RIGA, 26 (Ofpress). — Campionatele de halter ale URSS, care s'au disputat timp de trei zile la Riga, au luat sfârșit.

Cu prilejul acestor campionate, atleții sovietici au înregistrat noui strălucite succese, stabilind 8 noui recorduri naționale, dintre care cele mai multe depășesc cu mul recordurile mondiale oficiale.

Iată campionii țării: categoria pană—Kosarev (Moscova), categoria semi-ușoară — Kasianik (Tibilisi), categoria ușoară — Popov (Moscova), categoria mijlocie — Satov (Moscova), categoria semi-grea — Novak (Moscova) și categoria grea — Kutzenko (Kiev).

O rivalitate veche!

Revanșa Petre Pop-Ilie Petrescu

Pe programul reuniunei de box de Sâmbătă - Gheorghe Lungu boxează cu Ilie Pițu. Dumitru Marin, învingătorul lui Jelesneac pe program

Mereu în slujba sportului cu mănuși, comisia organizatoare din F. R. Box, anunță pentru Sâmbătă seara, o nouă reuniune pe arena „Venus".

Se înfruntă doi rivali

Spre deosebire de programele ultimelor reuniuni, de data aceasta le este prezentat sportivilor bucureșteni un match de „grei". Este vorba de întâlnirea vechilor rivali ILIE PETRESCU și PETRE POP, prilej pentru Petrescu să-și facă reintrarea după o lungă absență de pe ringurile noastre.

PETRE POP

Două complectării interesante

In semi-vedeta reuniunei, bucureșteanul GHEORGHE LUNGU, una din revelațiile acestui an, va susține un „examen" decisiv, înfruntând pe ILIE PIȚU, fost competitor al titlului categorie pană. Matchul se anunță extrem de spectaculos, șansele fiind împărțite.

O reintrare agreabilă penru sportivii bucureșteni e cea pe care și-a face tot cu această ocazie, timișoreanul DUMITRU MARIN, care n'a mai boxat de câțiva ani în Capitală. Reamintim că timișoreanul a fost încercat Duminică la Galați, unde a martelat pur și simplu pe Constantin Jelesneacă, pe care l-a silit să abandoneze. Sâmbătă, Marin va boxa cu GHEORGHE FLOREA, un pugilist de talent.

Două matchuri amatoare vor completa acest program asupra căruia vom reveni pe larg în numărul nostru de mâine.

Trei jucători de rugby străini la o grupare din Capitală

De curând a luat ființă o nouă grupare sindicală e rugby care, începând dela toamnă, va activa în cadrul campionatului.

Printre jucătorii noui grupări se află mai multe nume cu rezonanță, câțiva proaspeți internaționali sindicalri și — cea ce este mai interesant — trei jucători străini: doi francezi și un italian. Ultimul a jucat în postul de pilier la fosta echipă G. U. F. Milano.

Vom reveni cu amănunte.

Pregătirea Olimpiadei din 1948

LONDRA, 26 (Ofpress). — S'a hotărît definitiv ca Jocurile Olympice din anul 1948 să aibă loc pe stadionul „Wembley", unul din cele mai mari stadioane din Anglia.

Stadionul se pune la dispoziția Comitetului Olympic, pentru disputarea celor mai importante concursuri olympice. In acest timp, activitatea obișnuită a stadionului va fi întreruptă. O serie de concursuri olympice se vor disputa în diferite parcuri și pe alte stadioane din Londra.

Un comitet compus din membri ai Asociației amatoare de atletism, având în frunte pe vicontele Portal, întocmește acum planul organizării concursurilor.

IN PREAJMA INTALNIREI POPA—MIHAILESCU

„Voiu susține cel mai greu match din ultimii ani"...

...NE-A DECLARAT ION POPA

—Un ex-marinar la viza livretului militar. Ghinionul lui Sărbătoare. Opt campioni „promovați" de Ion Popa. Un caporal grăbit și o... promisiune

In ușa localului în care se afla instalată «comisia pentru viza livretelor militare», m'am oprit să... «studiez» puțin situația. (Nu de alteeva, dar ziua de prezentare a contigentului meu, cam... trecuse!). Printre «cei tineri», cari ieșau veseli — «bine c'am scăpat!» — din localul comisiei iată-l și pe ex-marinarul ION POPA (în orele libere dublu-campion național de box.)

— Ce e coane Pyk?

— P'aci și eu... ca omu... cu...

— ...viza livretului!

— Exact.

— Păi... ești contingent cu mine?

— Nu,u,u... dar — nu știi? — eu și punctual!

— Știi ceva? Dă livretul la mine. Il duc eu în birou, la viză. M'au cunoscut toți cei din comisie și m'au servit repede. Cred că n'or să mă refuze nici acum...

Ghinionul lui Sărbătoare

Și așa a fost. Așteptând să fiu strigat pentru a-mi lua livretul cu cele două stampile reglementare, am pornit cu Popa în promenadă, prin fața localului.

— Ei, cum a fost matchul cu Sărbătoare?

— Să fiu sincer, mai ușor decât speram. E drept că la victoria rapidă pe care am repurtat-o, a contribuit enorm faptul că, actualmente, cunosc o formă de zile mari. In aceasta a constat „ghinionul" lui Sărbătoare. E ghinionul care altădată îl urmărea pe Jelesneac, un pugilist care merită — și cred că mai merită și azi — să fie campion, dar care mă „găsea" mereu în formă mare.

Opt campioni naționali

— «Apropos de campionate. Sunt

ION POPA

câțiva pugiliști cari, deși valoroși, n'au fost sau nu mai sunt campioni, deoarece sunt alții — de exemplu, tu și Chiriac, — monopolizatori de titluri. Să presupunem că un boxeur n'are voe să dețină decât un

Py Komar

(Coninuare în pag. III-a)

S'A SCHIMBAT CEVA...

Performanța strălucită dela Sofia a bucurat și a necăjit așișderea pe mulți. A bucurat evident pe toți oamenii de bună credință cari au văzut în victoria culorilor bucureștene, o izbândă binemeritată de întreg sportul românesc. De acel sport căruia i se închină azi muncă desinteresată, muncă grea; muncă folositoare tuturor deopotrivă.

Intre aceste două categorii, de oameni, între mulțumiți și desamăgiți se intercalează o a treia categorie, aceia a... scepticilor.

Cu aceștia merită oricând să angajezi o discuție în contradictoriu, pentrucă a prioric ești apărat de eventualitatea unui contra argument clădit pe neadevăr, ei fiind, până la proba contrarie de perfectă bună credință. Ceiace vom face azi, în foarte scurte cuvinte, cu un confrate, pe care-l considerăm reprezentantul tipic al scepticismului în presa sportivă dela noi.

Așa dar, d. C. Grigoriu semnează în „Noutatea" de eri, un aritcol în care ne invită la unele reținere necesare, pe marginea victoriei culorilor bucureștene.

D-sa încearcă să pună frână entuziasmului care a cuprins pe sportivii români așa... netam nesam, considerând că ceiace s'a întâmplat la Sofia, nu depășește normalul; că totul a mers ca o scrisoare la cutie și că extraordinară ar fi fost numai o eventuală inversare a situației.

Nu vom încerca, în această scurtă discuție să convingem pe d. C. G. că sportul se clădește pe entuziasm și că este fără sens a despica firul în patru pentru a demonstra că o victorie atât de jinduită nu este un lucru care să merite atâta osteneală, atâta bucurie. Când ești sceptic din fire, evident, tot ce vede altul alb, ochiul tău înregistrează negru. De aceia nu vom lungi discuția pentru a demonstra ce avem de demonstrat. Mai ales că redactorul sportiv al „Noutății", a realizat recent o performanță asemănătoare, când a vrut să ne convingă că lotul cantonat luna trecută la Snagov a avut toate calitățile în afara condiției fizice... Ca și când condiția fizică ar fi altceva decât atributul normal al odihnei, al cumpătării, al vieții liniștite, al hranei consistente și al antrenamentului metodic.

Așa dar, stimate confrate, victoria dela Sofia nu poate fi

L. ROȘIANU

(Continuare în pag. III-a)

Moina a sosit în Capitală, aducând... două prăjini de bambus

In cursul zilei de eri a sosit în Capitală Moina. Printre altele, Moina a confirmat recentul său accident, declarând însă că va putea relua antrenamentul în zece zile.

Curios un lucru: Moina a sosit cu... două prăjini, comandate de federație la Cluj. Pe peronul Gării de Nord, Moina a fost așteptat de Clement Baciu, care a și luat în primire una dintre prăjini de 4.25 m. lungime.